

»JOJ, OPROSTI, CUFI, ZELO SE MI MUDI,« JE ZALAJAL IN SE POGNAL NAPREJ PO TRAVNIKU.

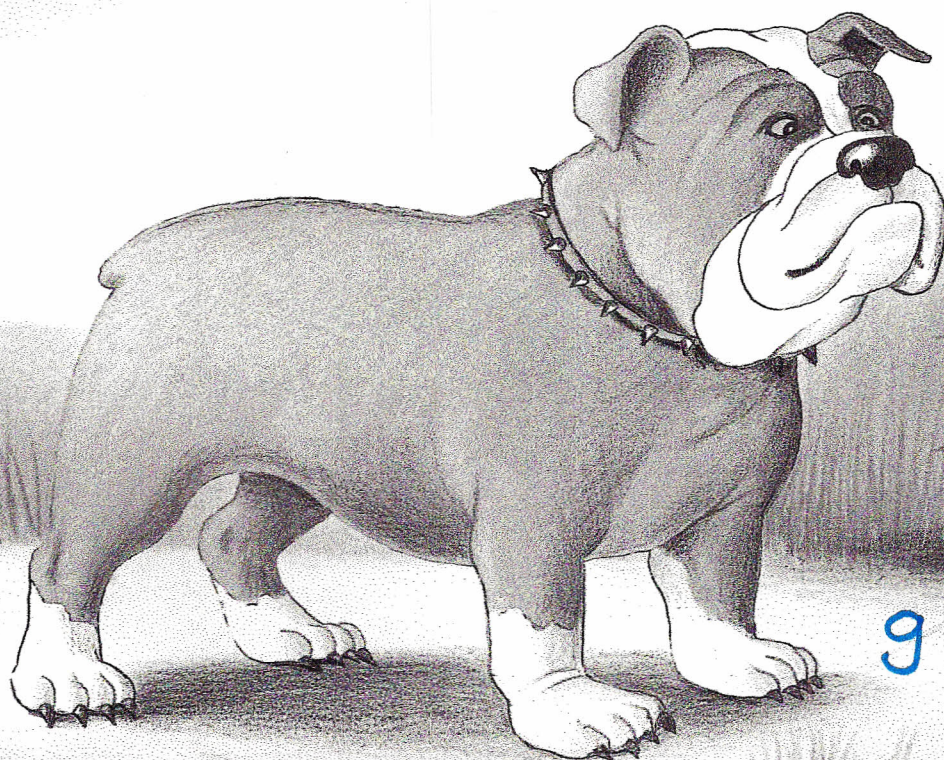
CUFI NI MOGLA RAZUMETI TAKE NEVLJUDNOSTI. ARNE JE ZDAJ ZAGLEDAL NOVO VODNO GLADINO. TOKRAT SE NI ZMOTIL. VEDEL JE, KAJ JE REGLJAVA ŽABJA MLAKA IN SE NI VEČ NITI OZRL TJA.

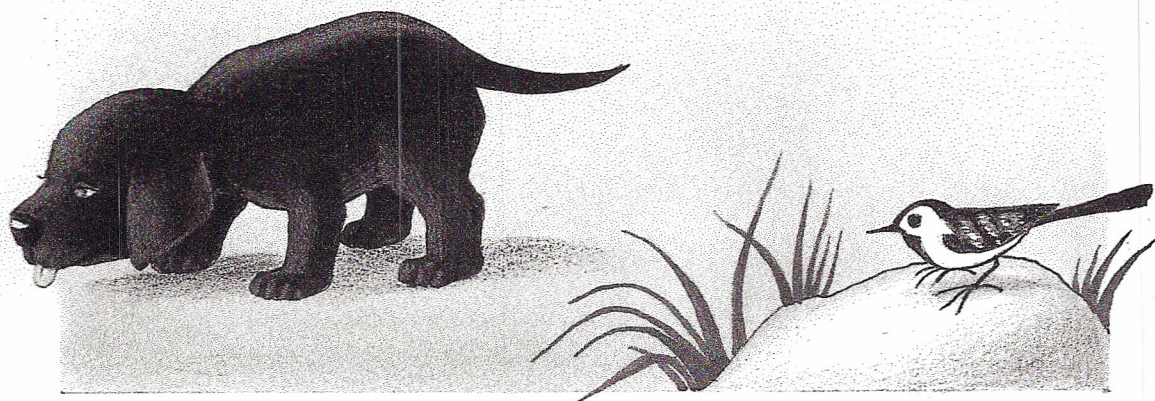
KMALU JE BILO TRAVNIKA KONEC IN NA ROBU – OJOJ! SAJ TO NI MOGOČE! – JE STAL VELIK BULDOG. BIL JE TAKO ZELO PODOBEN GOSPODU WOLFU, DA JE BILO ARNETA DVAKRAT STRAH.

»KAJ IMAJO TI BULDOGI POVSOD SORODNIKE?« JE POMISLIL IN NADVSE VLJUDNO POZDRAVIL S KOMAJ SLIŠNIM »HOV«.

BULDOG SI JE OBRISAL SLINO Z GOBCA IN DOBRODUŠNO ZARENČAL:

»KAJ SI ŽE NAZAJ, ARNEK?«

»OPROSTITE, MUDI SE MI,« SE JE IZMOTAVAL ARNE V ZADREGI.

»ODKOD LE VE, KAKO MI JE IME?« SE JE ZAČUDIL.

ARNE VSEENO NI DOLGO RAZMIŠLJAL O GOSPODU BULDOGU. VEDNO BOLJ SI JE ŽELEL NAZAJ V DOMAČO PASJO ŪTO. A KO JE DOBRO PREMISLIL, SI JE REKEL, DA JE ZDAJ ŽE GOTOVO BLIŽE ATLANTSKEMU OCEANU KOT DOMU.

»NEKAJ JE NAROBE Z MANO,« JE ZASTOKAL. »GOTOVO IMAM VROČINO! ALI PA SEM SE IZGUBIL!«

TEDAJ PA JE PRED SEBOJ NAENKRAT ZAGLEDAL DOMAČE DVORIŠČE. BILO JE TAKO RESNIČNO, DA NOBENE SANJE NISO TAKO RESNIČNE. ARNE JE ZATACAL SKOZI VRTNA VRATA. USTAVIL SE JE PRED LEPO LESENO ŪTO, KI JE BILA ČISTO TAKA KOT NJEGOVA. ČE BI POGLEDAL NAD VHOD, BI VIDEL, DA NAD NJIM PIŠE ARNE, A NA TO SE TISTI HIP NI SPOMNIL.

SE NADALJUJE...

10